

Les cròniques marcianes

Ray Bradbury

Fos qui fos qui trucava, no es cansava de fer-ho.

La senyora Ttt va obrir la porta de bat a bat.

-Què volen?

-iParla *anglès* ! -L'home, dret davant la porta, n'estava sorprès.

-Parlo el que parlo -va dir ella.

-iUn *anglès* meravellós!

L'home vestia uniforme. N'hi havia tres més, apressats, somrients i bruts.

-¿Què desitgen? -Va demanar la senyora Ttt.

-Vostè és *marciana*. - L'home va somriure-. Aquesta paraula no li és familiar, evidentment. És una expressió terrícol. -Amb un moviment de cap va assenyalar els seus companys-. Venim de la Terra. Jo sóc el capità Williams. Hem arribat a Mart encara no fa ni una hora. Ja som aquí: ila *Segona* Expedició! N'hi va haver una altra, la Primera, és clar, però no sabem pas què els va passar. Sigui com sigui ja som aquí. I vostè és el primer marcian que hem trobat!

-¿Marcian? -La dona va alçar les celles.

-Vull dir que vostè viu al quart planeta a partir del sol, ¿oi?

-És clar -va fer la dona, eixuta, mirant-se'ls.

-I nosaltres -va dir el capità prement-se el pis amb la mà rosada- som de la Terra. ¿Oï nois?

-Exacte: sí, senyor! -Van fer els altres, a cor.

-Aquest és el planeta Trr -va dir ella-, si volen anomenar les coses pel seu nom.

-Trr, Trr... -El capità va esclafir a riure-. ¡Quin nom tan maco! Però, escolti, senyora, ¿com és que parla un anglès tan perfecte?

-No estic pas parlant, estic pensant -va dir-. ¡Telepatia! ¡Bon dia! -I va etzibar un cop de porta.

De seguida, aquell impertinent va tornar a trucar.

La senyora Ttt va obrir la porta violentament.

-¿I ara, què vol? -va demanar.

L'home estava encara davant la porta, tractant de somriure, desconcertat, Va estendre els braços.

-Em penso que vostè no *comprèn*...

-¿Què?

-L'home la va mirar, sorprès:

-iVenim de la *Terra* !

-No tinc temps -va dir la dona-. He de preparar el dinar, he de netejar, cosir... totes aquestes coses... Vostès, ben probablement, volen veure el senyor Ttt. És dalt, al despatx.

-Sí -va dir el terrícola, parpellejant, confús-. Permeti'm de veure el senyor Ttt, sisplau.

-Té feina. -La senyora Ttt va tancar la porta novament.

Bradbury, Ray. Les cròniques marcianes. Barcelona: Editorial Bruguera, 1983.

Traduït per Quim Monzó